

"אמור אל הכהנים... ואמרת אליהם" (ויקרא כ"א א')

איך מקנים לילדים מבט אופטימי לחיים?

**נגנבה לכם המכונית! או שאבדתם \$900,000!
-מה אתם אומרים לילדים?**

על ההורים מוטל חיוב גדול לחנך מגיל צעיר את ילדיהם לראות את הקב"ה בכל צעד שהם עושים בחיים. אבל בלי דוגמא אישית אי אפשר, כידוע, לצעוד פסיעה אחת בחינוך הילדים. ראש ישיבה חשוב סיפר לי שהתפעל מאוד לפגוש במשפחה שביצעה את הדברים באופן היותר מוחשי, כשההורים נותנים לכך את הדוגמא האישית בצורה מופלאה.

מכוניתה של אותה משפחה נגנבה בלילה הקודם. המדובר במשפחה ברוכת ילדים שהתגוררה במקום מרוחק והרכב שימש להסעתם של הילדים לחיידר בעיר הסמוכה.

אני מצטט להלן את הדברים שהשמיעה אם המשפחה בפני ילדיה, מילה במילה:

"וכי מה לנו להצטער, ילדיי היקרים? אתם בטח חושבים שהאוטו היה שלנו, וממילא יש להצטער על גניבתו."

אבל, המציאות היא שהאוטו לא היה שלנו כלל, אלא השאילו לנו אותו מן השמים לתקופה מסוימת, עד הלילה הקודם, ועכשיו לקחוהו. ואם כן, מה יש לנו להצטער? אדרבה, צריך לשמוח ולהודות לה' על כל מה שהיה עד היום, ולהתפלל על העתיד. אבל להצטער?!

ואמשול לכם משל מן החיים:

יהודי הרוויח סכום של מיליון דולר בהגרלה פלונית. הוא מגיע לבית בו נמצא הכסף, ואכן בתוך דקות ספורות יוצא משם והסכום הענק בידו. בדרכו לביתו, חצה גשר החולף על נהר גדול, ובעוד הוא מתכנן כבר היכן להשקיע את המיליון, הגיעה רוח סערה והעיפה מידי \$ 900,000 והשליכה אותם היישר אל הנהר

שמתחת לגשר, ובידיו נותרו כעת "רק" \$ 100,000.

אדם שאין לו אמונה בבורא עולם, ירגיש את עצמו אומלל מאין כמוהו. הוא כבר בנה בנינים והפריח מגדלים באוויר על חשבון אותו מיליון, והנה עתה נותרה לו עשירית מהסכום.

ברם, יהודי בעל-אמונה יודע שהסכום שנקצב לו בשמים היה בדיוק 100,000 ולא מיליון, ומי לא ישמח כשתיפול בחלקו הגרלה של \$ 100,000!? אלא מה, שהוא התכונן להגיע לביתו כשבידיו מיליון \$, ועכשיו נותרה בידו רק עשירית.

אבל, לאחר שבמו-עיניו הוא רואה שהמיליון לא היה שייך לו, אם כן מה מקום יש להצטער?!- כל זאת אמרה האם לילדיה. מה יש לדבר, אשריה לאותה אם שכך היא מחנכת את בניה. דברים כאלה ראויים להשמע בראש חוצות.

(עלינו לשבח)

